ČERNÝ TULIPÁN - Milan Kučera

```
F#mi                    E         F#mi
Za vesnicí hřbitov, kam nikdo nechodí,
F#mi                    E          F#mi
zrezivělá brána, rozpadlá zeď ve křoví.
Hmi                   F#mi
Na polámaném kříži vrána skřehotá,
Hmi                   H7
písničku o čase, o koloběhu života.

Opuštěné hroby, kam se kytky nenosí
okny staré márnice, jen vítr hartusí.
Sem a zase tam do rytmu vržou si,
na znamení smutku podivného bezčasí.

Na tom svatém poli, smrt radost odnáší
na jednom z těch hrobů, mezi bodláčím,
tulipán rozkvetlý jen pro potěchu očí,
pro potěchu očí, co už dávno nepláčí.

Tulipán černý k nebi se tam zvedá,
vyrůstá z duše, co odpuštění hledá.
Z té duše vyrůstá pořád dál a dál,
i když všechny hříchy z ní, Bůh dávno sňal.

Za vesnicí hřbitov, kam nikdo nechodí …
```